

Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 17.01.2003, sp. zn. 36 Co 99/2002, ECLI:CZ:MSPH:2003:36.CO.99.2002.1

Číslo: 61/2004

Právní věta: Okolností případu, která ve smyslu ustanovení § 151 odst. 2 o. s. ř. odůvodňuje určení výše odměny advokáta podle ustanovení zvláštního předpisu o mimosmluvní odměně, není jednoduchost určitého druhu sporů.

Soud: Městský soud v Praze

Datum rozhodnutí: 17.01.2003

Spisová značka: 36 Co 99/2002

Číslo rozhodnutí: 61

Číslo sešitu: 7

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Náklady řízení

Předpisy: § 151 odst. 2 o. s. ř.

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Žalobce podal návrh, aby žalovanému byla uložena povinnost zaplatit mu peněžité plnění za nezaplacené jízdné s přírážkou. Uvedl, že dne 1. 12. 2001 se žalovaný nemohl prokázat přepravnímu kontrolorovi platným jízdním dokladem.

Napadeným platebním rozkazem ze dne 12. 7. 2002 O b v o d n í s o u d pro Prahu 9 uložil žalovanému povinnost k úhradě žalované částky a k zaplacení náhrady nákladů řízení.

Proti tomuto platebnímu rozkazu, a to pouze proti výroku o nákladech řízení podal odvolání žalovaný. Namítl, že odměna za právní zastoupení neměla být určena paušální částkou podle vyhlášky č. 484/2000 Sb., ale za použití § 151 odst. 2 o. s. ř. podle vyhlášky č. 177/1996 Sb. (advokátního tarifu). Okolnosti případu ve smyslu § 151 odst. 2 o. s. ř., které tento postup odůvodňují, dovozují z vlastního předmětu sporu, který je velmi jednoduchý, podání žaloby nevyžaduje ze strany advokáta žádnou přípravu, ve věci byly učiněny jen 2 úkony, žalovaný nebyl předem upomenut o zaplacení a paušální odměna je proto nepřiměřeně vysoká. Poukázal též na svou osobní finanční situaci, pro kterou žalovanou částku sám neuhradil.

Žalovaný uplatnil přípustný odvolací důvod dle § 205 odst. 2 písm. f) o. s. ř.

M ě s t s k ý s o u d v Praze poté dle § 212 odst. 1 o. s. ř. napadený výrok o nákladech řízení přezkoumal, aniž nařizoval jednání (§ 214 odst. 2 písm. e/ o. s. ř.). Odvolání neshledal důvodným.

Proto platební rozkaz soudu prvního stupně potvrdil.

Z o d ů v o d n ě n í:

Odvoláním nebylo napadeno rozhodnutí ve věci samé, v němž bylo žalobci plně vyhověno. Podle § 142 odst. 1 o. s. ř. je proto žalovaný povinen zaplatit žalobci náklady řízení. To žalovaný ostatně sám ani nezpochybňuje a namítá pouze nesprávné určení jejich výše, pokud jde o náklady zastoupení advokátem. K jeho námitkám obsaženým v odvolání je třeba uvést:

Podle § 151 odst. 2 o. s. ř. při rozhodování o náhradě nákladů řízení soud určí výši odměny za zastoupení advokátem podle sazeb stanovených paušálně pro řízení v jednom stupni zvláštním předpisem, odůvodňují-li to okolnosti případu, postupuje podle ustanovení zvláštního právního předpisu o mimosmluvní odměně. Zákon v tomto směru stanovil výjimku rozhodování podle paušálních sazeb, která musí být vykládána restriktivně.

Výše paušálních sazeb je vyhláškou ministerstva spravedlnosti č. 484/2000 Sb. upravena odchylně pro různé druhy sporů. Okolnosti případu ve smyslu ustanovení § 151 odst. 2 o. s. ř. nemohou spočívat obecně v jednoduchosti určitého druhu sporů (v daném případě sporu o zaplacení jízdného s přírážkou). Takováto úvaha a její případné promítnutí do citované vyhlášky přísluší zákonodárci. Okolnosti případu, které odůvodňují aplikaci vyhlášky č. 177/1996 Sb. (§ 151 odst. 2 o. s. ř.), musí vyplývat z okolností, které se vztahují ke konkrétnímu projednávanému sporu. Ty však odvolací soud neshledal. Žalovaný cestoval bez platné jízdenky, jízdné a přírážku k němu nezaplatil. Byl-li ve finanční tísní, mohl se alespoň pokusit dohodnout se s žalobcem o pozdějším termínu splacení a předejít tak žalobě. Sám však připouští, že byl v tomto směru zcela nečinný, žalobce pak neměl povinnost s ním sám vstupovat v jednání a urgovat ho o zaplacení. Okolnosti případu ve smyslu dříve citovaného ustanovení nelze spatřovat ani v nízkém počtu úkonů advokáta, neboť vyhláška č. 484/2000 Sb. dopadá i na případy, kdy je ve věci učiněn úkon jen jeden (§ 18 odst. 1 této vyhlášky).

Soud prvního stupně proto správně určil náklady řízení dle § 3 vyhlášky č. 484/2000 Sb. Výše nákladů spočívá v nákladech zastoupení advokátem, dvou paušálních náhradách po 75 Kč a soudním poplatku 600 Kč. Odvolací soud proto v napadeném výroku o nákladech řízení platební rozkaz soudu prvního stupně jako věcně správný potvrdil (§ 219 o. s. ř.).